

3x3 ir klāt

Saulīti noturējām

Liela daļa no tiem, kas Rūjienā sasniedza no dienvidu puses, lietus vīriņu satika labu laiciņu pirms galamērķa, tāpēc rādījās gana gudri, lai sauktu saulīti spīguļot. Un — kad trejdeviņas reizes saucām, VISS NOTIKA, līdz vēlām vakaram saulīte mūs apmīloja.

Rūjiena ir 3x3 gaidījusi, — to var redzēt visā, sākot ar aicinājām ceļazīmēm jau Kalnkrogā, turpinot ar sirsnīgo tikšanos (plus pirmais Rūjienas saldējums!) un beidzot ar saposto centru. „Paldies jums visiem par to, ka jūs šeit esat,” sirsnīgus vārdus 3x3 „mamma” Līga Ruperte veltī nometnes vadītājiem Sannijai un Madaram, Rūjienai un kopā būšanas priekam, kas, tālu no Latvijas iesēts, spējis izdzīvot pasaulē un Latvijā cauri daudzām desmitgadēm. Novada mērs Guntis Gladkins

apliecina: Rūjiena kā Latvijas ziemeļu pārle jau sen bija pelnījusi 3x3, un mēs esam tai atvērti! Rūjieniete Līga Siliņa — mēs par viņu vēl dzirdēsim! — priecē ar dziesmu un ģitāru, kuplā Zviedru ģimene uzvīj karogu, un Sannija pieteic: 2017. gada nometne ir atklāta!

Tālavas taurētāja drošās acs pieskatīti, Jāņa Ata Krūmiņa taures iedvesmoti un abu Kalniņu vadīti, pieci simti (!!!) trīsreiz-trīsnieku savijas un atvijas apkārt „Ligzdai”. Tas ir brīnišķīgs brīdis — šis Rūjienas garais solis, kad varam trīsreiz pasveicināt gan pirmoreiz satikto, gan cilvēku, kurš citos saietos kļuvis tuvs — viņš ir mūsējais, domubiedrs, mēs esam atkal kopā. Un tad — spīguļo, saulīt! Mums priekšā skaista nedēļa.

Antra

Dienas norise

Otrdiena, 4. jūlijs

*Viļsim košu zelta jostu
Apkārt savu tēvu zem...*

8.00 Celšanās, pelde Rūjā, izkustēšanās.

9.00 Brokastis

9.30 Rīta TV, dienas tēma (sporta zālē)

10.20 - 12.45 Rīta ievirzes

13.00 - 14.00 Pusdienas

14.00 - 16.30 Pēcpusdienas ievirzes

16.45 - 19.00 Pievakares ievirzes

16.45 - 19.00 Apvārsnis

Satikšanās ar skaņu un sajūtu pasauli kopā ar gongu skaņu meistari **Daci Straumi**. Ļaušanās dvēseliskam ceļojumam caur flautu, dziedāšo trauku, kokles un gongu skaņām.

19.00 Vakariņas

20.00 Izrāde ģimenei “Zvirbulēna ceļš Latvijas zemē” (kulūras nama lielajā zālē)

21.00 Vakara dziesma, pasaciņa (pie kulūras nama)

21.05 - 22.00 Vakars ar Vitolu ģimeni (Kulūras nama 2. stāva zālē)

22.00 - 23.00 Vakara viesis

Jānis Vītols. Runāsim par to, kā visu, kas tevī krājies, pārveidot mīlestībā. Pašsaprotami, tomēr ne vienmēr vienkārši. Kā pārveidot savā prātā, sirdī un ķermeņa kaitēs savāktos aizvainojumus, nesapratni, neiecietību, dusmas, naida uzplaiksnījumus un nožēlas smeldzi, ignūmu pret sevi, dzīvi un likteni, graujošus uzbangojumus un nevarības nogulsnes, un visu citu, ko nezini, kā panest vai nomest? (Kulūras nama 2. stāva zālē)

-Danči ģimenei (Kulūras nama lielajā zālē)

23.00 ... Danči (Kulūras nama lielajā zālē) un nikšana (Kulūras nama mēģinājumu zālē)

Pirmajās vakariņās bērni, ieraugot saldējuma kastes, āši skrēja pēc saldējuma, saukdami: “Paradīze! Paradīze!” Arī SIA “Rūjienas saldējums” īpašnieka Igora Mieža bērniem Georgam un Sofijai ļoti garšo saldējums.

Vecāki un bērni galdniecības darbos

Par galdniekiem sauc cilvēkus, kuri uz dažādiem kokapstrādes darbagaldiem spēj izgatavot dažādus koka izstrādājumus. Ēvelsols ir vispiemērotākais darbagalds kokapstrādes roku darbiem. Visveiksmīgākā kokapstrāde iespējama kokapstrādes darbnīcās. Tomēr daudzus koka darbus var veikt mājas apstākļos, izmantojot pašizgatavotas palīgierīces. Dažādus nelielus koka darbiņus var izgatavot, strādājot tikai ar nazi, iztiekot bez jebkādam palīgierīcēm. Kā to paveikt, vecāki ar bērniem kopīgi mācīsies ievirzes gaitā. Rūjienas 3x3 kokapstrādes ievirzē stiprināsim pašapliecināšanos – katrs pats var radīt noderīgas lietas. Tās var būt galda spēles, āra spēles, atjautības un veiklības spēles, koka karotes, lāpstīņas, virtuves dēlišus, rotallietas utt. Ievirzē apgūsim jaunas iemaņas un prasmes darbā ar koku, kā arī iepazīsim kokapstrādes instrumentus un kokmateriālus. Kopīgs darbs stiprinās ciešākas vecāku un bērnu saites, kā arī veicinās pēctecību, lai bērns varētu turpināt vecāku apgūto.

Kokapstrādes darbi pamatā ir vīru lietas, tādēļ veiksmīgs risinājums ir tēvu un dēlu kopdarbs. Tēvs savam dēlam praktiskajos darbos ir pirmā uzticības persona. Tēva rīcība ietekmē dēla attīstību ceļā uz nobrieduša vīrieša statusu. Tēvs dod pirmo priekšstatu, kādam jābūt vīrietim, un tam ir liela nozīme dēla izaugsmē. Protams, jebkura ģimenes atvase, arī meitenes, ar jebkuru no ģimenes pieaugušajiem var piedalīties kokapstrādes ievirzē un kopdarbā ieguvēji būs visi. Arī bērni vieni paši var apgūt koka darbus. Tomēr pieaugušo klātbūtnē bērns spēs vairāk atraisīties, pilnveidoties un gūt lielāku ieinteresētību strādāt vairāk ar koku.

Būtiskākais ir gūt atziņu – es varu labas lietas radīt pats un, ja kas nesanāk, vecāku padoms man vienmēr ir blakus.

Jānis Atis Krūmiņš,
kokapstrādes ievirzes vadītājs

Karoga pacelšana – emocionāls brīdis

3x3 nometnes atklāšanā Rūjienas pilsētas centra laukumā sarkanbaltsarkano Latvijas karogu mastā, skanot nometnes dalībnieku dziedātai „Dievs, svēti Latviju”, uzvilka rūjieniešu **Zviedru ģimene** – tētis Vidars, mamma Vineta un trīs viņu bērni – Ernests, Amanda Anna Bērziņa, Mārtiņš Evarts. Ikdienā Vidars ir Rūjienas vidusskolas direktors, Vineta ir zobārste, Amanda Anna studē medicīnu Rīgas Stradiņa universitātē, Ernests un Mārtiņš Evarts ir Rūjienas vidusskolas skolnieki.

Vineta stāsta, ka par 3x3 līdz šim bija dzirdējusi, bet nometnē viņi piedalās pirmo reizi. Vidars papildina, ka, pateicoties Sannijas un Madara Kalniņu iedvesmojošajam stāstam par 3x3, tagad paši ir iesaistījušies nometnes organizēšanā. Vidars stāsta, ka, atklājot lielus sporta pasākumus, viņš Latvijas valsts karogu aicinājis pacelt iepriekšējā gada uzvarētājus, bet tagad, kad pašam uzticēts uzvilkt karogu mastā, tas bijis ļoti emocionāls brīdis. Arī Ernests piebilst, ka sajūta bijusi laba. „Savā dzimtajā pilsētā pacelt Latvijas valsts karogu, tas ir īpaši. Mēs esam pateicīgi, ka mums tika uzticēts šis gods,” saka Vineta.

Runājot par to, kā viņi gatavojušies nometnei, Amanda Anna stāsta, ka Sannija ar savu stāstījumu par 3x3 jau pagājušajā vasarā viņu iedvesmojusi, ka tas būs īpašs notikums. Tuvojoties saietam, viņa Google meklējusi informāciju par 3x3. Viņu interesējis, kas ir nikšana, jo ikdienā tas neesot nekas aizrautīgs, bet

te izklausījies forši. „Iespējams, 3x3 rūjieniešiem būs noderīgs, jo mazpilsētā jau ir tā, ka cilvēki viens otru pazīst, bet tomēr kautrējas līdz galam atvērties. 3x3 varētu kļūt par atspēriena punktu, lai cilvēki redzētu, ka var būt citādi un citādi ir labāk,” stāsta Amanda Anna. Vidars papildina, ka pirmo reizi, satiekoties ar ģimenēm, kas palīdz organizēt saietu, viņu priecējusi un tuvinājusi tā enerģija, aizrautība un vienkāršība, kas strāvojusi no šiem cilvēkiem. „Tas, ka mēs viens otru uzrunājam ar tu, sasveicināties, satiekoties katru reizi, ir citādi, un man jāpiekrīt Amandas Annas teiktajam, ka mēs jau nometnes sākumā jūtam to, ka var būt citādāk labi,” stāsta skolas direktors.

Zviedru ģimenes gada īpašākais brīdis ir Ziemassvētki, kad visa ģimene satiekas pie grezna svētku galda, skaita lūgšanu, teic cits citam labus vārdus, pēc dievkalpojuma baznīcā steigšus uz mājām, jo Ziemassvētku vecītis noteikti kaut kur ir atstājis dāvanas. Amanda Anna atzīst, ka mūsdienās ģimenei nebūt nav vienkārši kopt tradīcijas, jo katram ir savi plāni, piemēram, Mārtiņš, kurš spēlē basketbolu, sezonas laikā brīvdienās nav mājās, arī viņa pati studiju laikā uz mājām atbrauc vien divas reizes gadā, mamma un tētis daudz strādā un māsas un ne vienmēr brīvdienās ir mājās. Un tomēr ģimene atrod laiku, lai kopā aizbrauktu uz Zvejnieku svētkiem Rojā, paceļot. Arī 3x3 nedēļā viņi būs kopā, palīdzot tētim vadīt sporta ievirzi pievakarē, dežurējot skolā, mācoties, draudzējoties un sarunājoties.

Daiga

Daudzi mani sauc par Rūjienu

„Līga Siliņa ir īsts dārgums,” tā saietā atklāšanā šo rūvienieti pieteica Sanniņa Kalniņa, bet tuvāk viņu iepazīt varēja tie, kas svētdienas vakarā devās Līgu sastapt kā vakara viesi. Viņa prata visus aizraut ar savu humora pilno stāstījumu un skaisto dziedāšanu, tādēļ sanākušie nevēlējās ilgi šķirties.

Bērnībā augusi dziedot

Uzzinām, ka Līgas dzīves stāstā ir gan gaišā, gan skumjā nots. Deviņu gadu vecumā abas ar māsu traģiskā notikumā zaudē mammu, bet liktenis gādā sastapšanos ar rūjiēnieti – skolotāju un komponistu Ēvaldu Siliņu. Viņš ar savu sievu kļūst par meiteņu sirsnīgiem un mīliem audžuvecākiem.

„Kad viņš jautāja, vai protu arī dziedāt, tad nodziedāju „Inka Pinka mincīte, jāmācās tev ābece...”, nezinot, ka tā ir viņa dziesma. Toties mēs piekritām braukt līdz uz Rūjienu, jo viņiem bija kakšis, suns un televizors, kuru ļoti vēlējamies,” Līga atklāj, kā kopš 1966. gada kļuvusi īstena rūjiēniete.

Vakara viešņa stāstīto ilustrē ar tēva komponētajām dziesmām, cita starpā, ar vienu, kas tapusi kara laikā un vēlāk daudzas durvis Ē. Siliņam arī slēdza: „Paliec sveiks, mans mazais draugs, mūsu mīlas laiks bij’ jauks. Gaidi mani atkal mājās tad, kad ievas ziedos plauks...”

Glabā baznīcas grāmatas un dzimtu stāstus

Līga atklāj, ka, mācoties skolā, ne visai patikusi vēsture, tādēļ nolēmusi studēt fizmatos, bet, kad piedāvāts vadīt izstāžu zālī, dzīve izspēlējusi savu joku – vēsture ienāca viņas dzīvē. Pati smeja, ka piekritusi, jo ļoti iepatikušās piedāvātās telpas. Stāstītais liecina, ka viņa cilvēkos prot radīt uzticību. Tā arī Rūjiēnas mācītājs mirstot sievai teicis, ka reiz no ugunsgrēka izglābtās baznīcas grāmatas drikst uzticēt tikai Līgai. Pagājušā gadsimta 90. gados daudzi meklējuši savus radu rakstus, lai atgūtu mantotās zemes. „Sākumā izstāžu zālē mākslas mīlotāju ieradās maz, toties garā rindā gaidīja pie manas mājas, lai meklētu rakstus. Ierosināju, vai varu baznīcas grāmatas pārnest uz izstāžu zālī, tad ļaudis pie viena sāka iepazīt arī mākslu. Man izdevās ātri sameklēt jautāto, bet pretī lūdzu nest senas dzimtu fotogrāfijas un citas vēstures liecības. Pamazām radās arī muzejs. Tagad man ir bail, jo nedrīkstu nomirt, jo esmu vienīgā, kura par Rūjienu un rūjiēniešiem zina visvairāk,” stāsta atraktīvā viešņa.

Daudzi atzinušies, ka savos tālrunu katalogos nerakstot viņas vārdu, bet „Rūjiēna”, tad uzreiz zinot, kas ar to saistās.

Jauneklīgā vecmāmiņa un vecvecmāmiņa

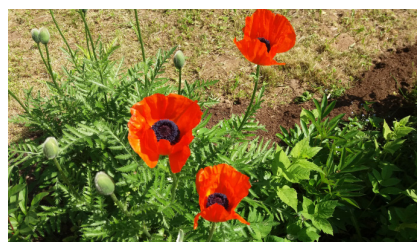
Stāstījumā skumjais mijas ar komisko – gan par pašu, gan notikumiem pilsētā, ieskaitot japāņus, kuri, viesojoties Rūjiēnā, visspilgtāk no visa plašā stāstījuma atcerējušies ūdens pumpi un tagad līdzīgs atrodas sadraudzības pilsētā Higašikavā, bet pavasarī Rūjiēnā zied sakuras.

Līga atklāj, ka dzimusi 23. jūnijā, mammai ar velosipēdu traucoties no Palsmanes uz Smiltēni. Šogad nosvinējusi 60 gadu jubileju, pirms nepilnas nedēļas kļuvusi par vecvecmāmiņu mazmazmeitai Elizabetei, bet vecmāmiņas godā ir jau kopš 36 gadu vecuma. „Kad pirms desmit gadiem kopā ar jauniešiem sāku

mācīties slidot, tad samulsu, ka mazbērni pāri laukumam sauca: „Vecomamm!”, tādēļ tagad viņi mani mīli sauc par Līguci vai Čiepiņu,” šķelmīgi atklāj nenosakāmā vecuma sieviete, kas 50 gadu jubileju esot braukusi nosvinēt uz Tobago, Igaunijas valsts svētkos ģitāras pavadījumā parasti dziedot kopā ar Ēriku Krīgeru. Mums laimējas dzirdēt arī dziesmas igauņu un japāņu valodā. Pēdējos gadus iemīļojusi Spāniju, kur nolēmusi jau septīto rudenī doties uz alus svētkiem, tur ierastajiem dalībniekiem par Latviju vēstīs, dziedot vāciski. Tomēr saietā 3x3 dalībniekus patiesi emocionāli saviļņo Ē. Siliņa komponētais vālsis „Nevajag daudz”, un dziesmas vārdi tik ļoti sasaucas ar ideju, kas mūs vieno:

Nevajag daudz, bet tikai mazliet, tiekoties pamāt ar galvu.
Nevajag daudz, bet tikai tik vien, klusējot nepaiet garām.
Nevajag daudz, bet tikai mazliet, pasmaidīt, skatoties acīs.
Nevajag daudz, bet tikai tik vien, sveicienam roku pasniegt.
Nevajag daudz, bet tikai mazliet. Prieku dot tam, kas nāk pretī.

Ilze

**Šodien, 3. jūlijā,
dzimšanas dienā sveicam:
Jāni Vanagu
Gunti Niedoliņu**

**vārda dienā sveicam:
Benitu Audzi
Everitu Romanovsku**

Reklāma

FRANČU SMAKA

Ja ir par karst', ja karsts par trak',
Sev uzpūt virsū Franču smak'.
Sev Franču smaku virsū pūt
Uz labo un uz kreiso krūt'!
Ak, kas par feinu darišan',
Es pūšu tev, tu uzpūt man.
O mī un žē, o silvūplē,
Zied puspuđeli padusē,
Gar gurniem, uz, pārvaigiem, gar,
Aiz abiem ausīm plentī ar.
Apkaklu zied, uz kājām spied,
Uz pliku miesu virsū svied,
Un, ja vēl pudelē ir gan,
Tiek Dienvidpolam arīdzan.
Vēl pūtiens viens starp brunču krōk',
Tad padusē zem ōtru rōk',
Tad uzpūš vienu garu svissk
Zem labo un zem kreiso cisk',
Nem zeķi, štrumbanti un jost',
Visbeidzot nōrauj kleitu nōst.
Un šļaciens te, un šļirciens tur,
Un pūtiens varens šur un tur,
Tik vēsa, tikama ir, ak,
Šī pudele ar Franču smak'.

Sidlušņilis

Pirmais atminētājs, kas atpazīs
autoru, drīkstēs viņam izmaksāt
pudeļi alus.

Sludinājums

Iespējams savu tērpu var papildināt
ar sietavām (brūnganā krāsā) un vienas
adatas pinuma zeķēm (divi pāri) un vīru
biksēm.

Interesēties pie Vijas Liepas,
tālrunis 28364759

Joki

No rīta info centrā virtuves meitene Kate
atnes mazu brūnu puiku un saka, ka at-
radies. kartes nav, nezīnām, kam atdot,
domājam - ieliksīm pazaudēto mantu kastē,
gan kāds atnāks pakaļ.

noskaņošanās koklei...

Atrādīšanās

Lai sarokotos un nosauktu vārdu pietiek ar pāris sekundēm, lai iepazītos, vajag
vairāk laika, taču, lai iepazītu, ir kopā jāstrādā. Tikai strādājot kopā pa istam var
iepazīt cilvēku. Jācer, ka nedēļas garumā nometnes dalībniekiem būs iespēja iepazīt
ieviržu vadītājus, pie kuriem dosies regulāri, iepazīsies ar tiem, kurus sastaps vienā
vai divās ievirzēs, bet vislabāk iepazīs tos cilvēkus, kuri ir blakus. Tie paši, kuri bija
blakus vakar un kuri būs rīt – bērni, vīri, sievietes, mazbērni...

Tieši tāpēc ap astoņiem vakarā uz pulcēšanās vietu plūda mierīga ļaužu straume,
kurai pa vidu kā nemierīgas ūdenszāles izlikumoja mazākie 3x3 dalībnieki. Lai kaut
ar acs kaktiņu saskatītu to ieviržu vadītājus, pie kuriem pieteikušies paši vai kam
uzticēt bērnus, lai dzirdētu kādu jautrību, bez kuras diez vai iespējama tik daudzu
ļaužu kopā būšana.

No Sannijas meistarīgajiem komentāriem un pašu ieviržu vadītāju ieskicētajām
vīzijām drīz vien rodas neliels priekšstats, kas ir kas un ar ko būs darišana. Kā
pirmās un drosmīgākās tiek slavinātas Rūjienas bērnudārza auklītes un audzinātā-
jas, kuras šajā nedēļā pieskatīs visjaunākos 3x3 dalībniekus kā arī trīs vīrus, kuru
ievirzei pieteikušies 50 bērnu. Noskaidrojās, ka visbohēmiskāko ievirzi piesola
metālmākslinieks Andris Dukurs, bet Ansis Bogustovs savas nodarbības vadīšot
telpās un ārā neiešot, jo tur priekšā jau būšot Lilija (Lilija Lipora). Kādā brīdī ma-
zuļu balsis pārskandina mikrofonu un koncentrēties kļūst grūtāk, taču Edgars Li-
pors pievērs uzmanību sev, liekot visiem "kušināties" un "knipināties", sīkāka mācī-
ba pie viņa nodarbībās.

Sēžot starp daudz pieredzējušiem un ne tik pieredzējušiem ieviržu vadītājiem,
pamazām sāku iejusties kopīgajā gaisotnē, kas jau vilina ar kaut ko netveramu, ar
sajūtu - esmu šeit un tagad.

Agnese

Konkurss

Aicinām iesūtīt parakstus fotogrāfijām. Asprātīgākā
paraksta autoram dāvināsim kaņepes.

